

traktatu o przystąpieniu, dotyczących dostępu polskich pracowników realizujących umowy o dzieło („Werkvertragsarbeitnehmer”) do niemieckiego rynku pracy.

Sentencja

- 1) Interpretując w swojej praktyce administracyjnej termin „przedsiębiorstwo drugiej strony” użyte w art. 1 ust. 1 Umowy między rządem Rzeczypospolitej Polskiej a rządem Republiki Federalnej Niemiec o oddelegowaniu pracowników polskich przedsiębiorstw do realizacji umów o dzieło sporządzonej w dniu 31 stycznia 1990 r., zmienionej w dniach 1 marca i 30 kwietnia 1993 r., jako „przedsiębiorstwo niemieckie”, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 49 WE.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska i Republika Federalna Niemiec pokrywają własne koszty.
- 4) Rzeczpospolita Polska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 64 z 8.3.2008.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 stycznia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Niemcy) — Seda Küçükdeveci przeciwko Swedex GmbH & Co. KG

(Sprawa C-555/07) (¹)

(Zasada niedyskryminacji ze względu na wiek — Dyrektywa 2000/78/WE — Ustawodawstwo krajowe dotyczące rozwiązania umowy o pracę przez pracodawcę, nieuwzględniające okresu zatrudnienia ukończonego przed osiągnięciem wieku 25 lat do obliczania długości okresu wypowiedzenia — Uzasadnienie środka — Uregulowanie krajowe sprzeczne z dyrektywą — Rola sądu krajowego)

(2010/C 63/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Seda Küçükdeveci

Strona pozwana: Swedex GmbH & Co. KG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Niemcy) — Wykładnia zasady

niedyskryminacji ze względu na wiek i dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, str. 16) — Uregulowanie krajowe z zakresu rozwiązywania umów o pracę przez pracodawcę określające okresy wypowiedzenia wydłużające się stosownie do okresu zatrudnienia i wykluczające uwzględnianie okresów zatrudnienia ukończonych przez ukończeniem przez pracownika 25 roku życia

Sentencja

- 1) Wykładni prawa Unii, a dokładniej zasady niedyskryminacji ze względu na wiek skonkretyzowanej w dyrektywie Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, należy dokonywać w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie istnieniu przepisu krajowego takiego jak w sporze przed sądem krajowym, który przewiduje, że okresy zatrudnienia ukończone przez pracownika, zanim osiągnął on wiek 25 lat, nie są uwzględniane przy obliczaniu długości okresu wypowiedzenia stosunku pracy.
- 2) Na sądzie krajowym, przed którym zawisł spór między jednostkami, spoczywa obowiązek zagwarantowania przestrzegania zasady niedyskryminacji ze względu na wiek skonkretyzowanej w dyrektywie 2000/78 poprzez niestosowanie, w razie potrzeby, jakichkolwiek sprzecznych z nią przepisów prawa krajowego, niezależnie od przysługującego mu w wypadkach wskazanych w art. 267 akapit drugi TFUE uprawnienia do zwrócenia się do Trybunału w trybie prejudycjalnym o wykładnię tej zasady.

(¹) Dz.U. C 79 z 29.3.2008.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 stycznia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL przeciwko Administración del Estado

(Sprawa C-118/08) (¹)

(Autonomia proceduralna państw członkowskich — Zasada równoważności — Skierowana przeciwko państwu skarga o stwierdzenie odpowiedzialności odszkodowawczej — Naruszenie prawa Unii — Naruszenie krajowej konstytucji)

(2010/C 63/06)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo